

Sygn. akt I C 122/22

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jakub Błesński

Protokolant: sekr. sąd. Paula Milewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2023 roku

sprawy z powództwa G. (...) M. Sp. j. z siedzibą w O.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasadza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda G. (...) M. Sp. j. z siedzibą w O. kwotę 2 838,84 zł (dwa tysiące osiemset trzydzieści osiem złotych 84/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 04.04.2020r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasadza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda G. (...) M. Sp. j. z siedzibą w O. kwotę 2 264,82 zł (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt cztery złote 82/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 122/22

## UZASADNIENIE

(...) Spółka jawna z siedzibą w O. wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 3 281,64 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 4 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 1 listopada 2019 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ stanowiący własność Z. B. samochód marki M. (...) model V. o nr rej. (...). Sprawca kolizji objęty był ubezpieczeniem OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. W dniu 13 lutego 2020 roku M. H., na podstawie upoważnienia udzielonego mu przez poszkodowaną będącą jego matką, zawarł z (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. (poprzednikiem prawnym powódki) umowę najmu pojazdu zastępczego. Najem odbywał się po stawce dziennej 360 zł netto i trwał do 21 lutego 2020 roku, tj. 8 dni.

Powódka wskazała, że w dniu 21 lutego 2020 roku jej poprzednik prawny wystawił fakturę VAT za najem pojazdu zastępczego na kwotę 3 542,40 zł brutto i w tym samym dniu zawarł z poszkodowaną, zastąpioną na podstawie stosownego pełnomocnictwa przez ww. M. H., umowę cesji ww. wierzytelności. Wezwanie do zapłaty ww. należności zostało doręczone pozwanemu w dniu 4 marca 2020 roku. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i w dniu 20 marca 2020 roku przelał na rachunek bankowy powódki kwotę 260,76 zł. Pozwany dokonał weryfikacji stawki najmu do

kwoty 106 zł netto (130,38 zł brutto) za dobę z uwagi na fakt, że poszkodowany miał możliwość skorzystania z pomocy pozwanego przy organizacji pojazdu zastępczego i został poinformowany o uznanych przez pozwanego stawkach za dobę najmu pojazdu zastępczego obowiązujących w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym. Ponadto, za uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego pozwany uznał 2 dni.

Powódka podniosła nadto, że poszkodowany udzielił pełnomocnictwa współpracującemu z powódką A. P. (1) do zorganizowania pojazdu zastępczego od pozwanego i wskazał swoje preferencje, tj. akceptowane przez siebie warunki najmu pojazdu zastępczego. A. P. (1) skontaktował się w tym celu z infolinią pozwanego i, powołując się na udzielone mu pełnomocnictwo, złożył zlecenie organizacji najmu pojazdu zastępczego. Konsultantka poinformowała, że ze względu na wewnętrzne procedury, pojazd zastępczy nie może zostać zorganizowany i odebrany przez pełnomocnika, a jedynie bezpośrednio przez poszkodowanego. W tej sytuacji, zdaniem powódki, w żaden sposób nie można uznać, by złożona poszkodowanemu propozycja najmu pojazdu zastępczego była realna. Pełnomocnik poinformował poszkodowanego o zaistniałej sytuacji.

Z uwagi na powyższe, powódka zakwestionowała, że zorganizowany przez pozwanego najem pojazdu zastępczego w rzeczywistości zostałby opłacony we wskazanej przez niego stawce za dobę najmu. Wskazała, że z posiadanej przez nią wiedzy wynika, że stawki wskazywane w informacjach udzielanych poszkodowanemu są inne niż stawki stosowane w faktycznym rozliczeniu przez wypożyczalnie współpracujące z pozwanym. Powódka nie ma możliwości samodzielnego uzyskania umów łączących pozwanego ze współpracującymi z nim wypożyczalniami, celem ustalenia rzeczywistych stawek najmu, bowiem żadna ze stron tych umów nie ma interesu w udzielaniu powódce takich informacji.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany w pierwszej kolejności podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powódki. Ponadto podkreślił, iż w toku postępowania likwidacyjnego poszkodowany został poinformowany przez pozwanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego zorganizowanego przez pozwanego. Nadto został poinformowany, że w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, stawka dobową zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z pozwanym. Z uwagi na powyższe, w ocenie pozwanego, poszkodowany swoim zachowaniem przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody, a za skutki takiego działania, zgodnie z art. 361 k.c. pozwany odpowiedzialności ponosić nie może.

Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował okres najmu i wysokość dochodzonej przez powoda dobowej stawki najmu, uznając ją za rażąco zawyżoną.

### ***Sąd ustalił, co następuje:***

W dniu 1 listopada 2019 roku na ulicy (...) w P. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) model V. o nr rej. (...) 8000, stanowiący własność Z. B., użytkowany na co dzień przez jej syna M. H..

Sprawca zdarzenia objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, stwierdzonym polisą wystawioną przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W., tj. przez poprzednika prawnego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Poszkodowana Z. B. zawiadomiła o szkodzie ubezpieczyciela sprawcy.

(okoliczności bezsporne)

Uszkodzony pojazd marki M. (...) model V. o nr rej. (...) 8000, należy do grupy (...) i segmentu (...). Jako jego odpowiednika można kwalifikować pojazdy z segmentu (...) (V. (...), S. (...), B. (...), A. (...)) oraz z segmentu (...) (V. (...), B. (...), A. (...), T. (...)).

Wskutek zdarzenia z dnia 1 listopada 2019 roku, w powyższym samochodzie uszkodzeniu uległy m.in.: zderzak tylny, ściana boczna tylna lewa, lampa tylna lewa, pokrywa tylna. Użytkowanie pojazdu w takim stanie stwarzałoby realne zagrożenie dla użytkownika pojazdu, jak i dla innych uczestników ruchu drogowego.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej k. 178-191)

W dniu 18 listopada 2019 roku Z. B. skontaktowała się telefonicznie z ubezpieczycielem sprawy dzwoniąc na jego infolinię, celem ustalenia zasad najmu pojazdu zastępczego. Pracownik ubezpieczyciela poinformował poszkodowaną o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego bezgotówkowo z wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem. Poinformował także, że skorzystanie z jego oferty nie jest obligatoryjne, natomiast w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, stawka dobowa zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, właściwej dla segmentu, do którego należał pojazd poszkodowanego, tj. do kwoty 129 zł netto za dobę najmu. Poinformował nadto, że zweryfikowany zostanie również okres najmu w oparciu o kosztorys i technologię naprawy pojazdu. Podał, że w oparciu o kosztorys naprawy znajdujący się w aktach szkody, pojazd zastępczy udostępniony zostałby poszkodowanej na 3 dni.

(dowód: nagranie rozmowy znajdujące się w aktach szkody zapisanych na płycie CD k. 72 akt sprawy)

W dniu 13 lutego 2020 roku pojazd marki M. (...) model V. o nr rej. (...) 8000 postawiony został do salonu (...) w O., któremu zlecono likwidację uszkodzeń powstałych wskutek zdarzenia z 1 listopada 2019 roku.

Tego samego dnia pomiędzy M. H. (na podstawie upoważnienia udzielonego mu przez poszkodowaną będącą jego matką), a (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. (poprzednikiem prawnym (...) Spółki jawnej z siedzibą w O.) zawarta została umowa najmu pojazdu zastępczego. Umowa zawarta została na czas naprawy pojazdu. Poszkodowanej wynajęty został przynależący do klasy (...) samochód osobowy marki V. (...), po stawce 360 zł netto (442,80 zł brutto) za dobę najmu pojazdu. Stawka ta obejmowała koszt podstawienia pojazdu. Pojazd zastępczy został podstawiony w dniu 13 lutego 2020 roku do ww. salonu (...) w O., któremu zlecono naprawę należącego do poszkodowanej pojazdu.

Tego samego dnia poszkodowany zawiadomił ubezpieczyciela sprawy szkody o fakcie zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: umowa najmu pojazdu k. 14-14v; upoważnienie k. 15 i 21; pismo z 13.02.2020r. k. 27; zeznania świadka M. H. k. 159-159v; dokumentacja związana z naprawą uszkodzonego pojazdu k. 85-140)

W dniu 13 lutego 2020 roku M. H. udzielił pełnomocnictwa (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej z siedzibą w O. i jej współpracownikowi A. P. (2) do organizacji pojazdu zastępczego od ubezpieczyciela sprawy szkody i zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego z wypożyczalnią wskazaną przez ubezpieczyciela.

Tego samego dnia A. P. (2) skontaktował się z infolinią ubezpieczyciela sprawy i, powołując się na udzielone mu pełnomocnictwo, złożył zlecenie najmu pojazdu zastępczego. Konsultantka poinformowała go, że ze względu na wewnętrzne procedury, pojazd zastępczy nie może zostać zorganizowany i odebrany przez pełnomocnika, a jedynie bezpośrednio przez poszkodowanego. O zaistniałej sytuacji A. P. (2) poinformował poszkodowaną, która wobec tego kontynuowała umowę najmu z G. (...).

Do dnia zakończenia umowy najmu zawartej z (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O., ubezpieczyciel ani żadna współpracująca z nim wypożyczalnia nie skontaktowała się z poszkodowaną w sprawie najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: pełnomocnictwa k. 25-26; nagranie rozmowy znajdujące się w aktach szkody zapisanych na płycie CD k. 72 akt sprawy; zeznania świadków A. P. (2) k. 158v i M. H. k. 159-159v)

W dniu 21 lutego 2020 roku M. H. zwrócił pojazd zastępczy.

Tego samego dnia (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. wystawiła na Z. B. fakturę VAT nr (...) za wynajmem pojazdu zastępczego na kwotę (po korekcie) 3 542,40 zł brutto (442,80 zł x 8 dni).

Tego samego dnia pomiędzy poszkodowaną, zastąpioną na podstawie stosownego pełnomocnictwa przez swojego syna M. H., a (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. zawarta została umowa cesji wierzytelności, na podstawie której poszkodowana przeniosła na (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. wierzytelność wynikającą ze wskazanej wyżej faktury VAT, przysługującą jej (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

Pismem z dnia 26 lutego 2020 roku, doręczonym ubezpieczycielowi w dniu 4 marca 2020 roku, (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. poinformowała ubezpieczyciela o cesji wierzytelności i wezwała go do zapłaty kwoty określonej w ww. fakturze VAT.

Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, zakwestionował okres najmu i wysokość dobowej stawki najmu, w konsekwencji czego decyzją z dnia 18 marca 2020 roku przyznał i wypłacił (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w O. kwotę 260,76 zł brutto, przyjmując dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego w kwocie 106 zł netto (130,38 zł brutto) i uzasadniony okres najmu wynoszący 2 dni.

(dowód: umowa najmu pojazdu k. 14-14v; faktura VAT wraz z fakturą korygującą k. 16-17; umowa cesji wierzytelności k. 20; upoważnienie k. 15; pismo z 26.02.2020r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 22-24; decyzja pozwanego z 18.03.2020r. k. 29-29v; potwierdzenie przelewu k. 30)

W dacie najmu przez poszkodowaną ww. pojazdu zastępczego, dobowe stawki najmu pojazdu klasy (...) oraz (...) w województwie (...) zawierały się w przedziale od 442,80 zł do 664,20 zł brutto.

Uzasadniony technologicznie oraz organizacyjnie czas trwania naprawy uszkodzeń w pojeździe marki M. (...) model V. o nr rej. (...) 8000 powstałych na skutek zdarzenia z dnia 1 listopada 2019 roku, wynosił 7 dni.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej k. 178-191)

### **Sąd zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie zdarzenia, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą. W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Okoliczności kolizji drogowej zaistniałej w dniu 1 listopada 2019 roku i odpowiedzialność pozwanego zakładu ubezpieczeń za szkodę powstałą w wyniku tego zdarzenia, pozostawały poza sporem. Spór koncentrował się na ustaleniu istnienia przedmiotowej wierzytelności, zasadności najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego, na ustaleniu, czy poszkodowany miał obowiązek nająć pojazd zastępczy od firmy współpracującej z pozwanym, oferującej akceptowaną przez ubezpieczyciela stawkę dobową najmu pojazdu, na ustaleniu, czy zastosowana przez powódkę dobową stawka najmu została zawyżona w stosunku do stawek rynkowych oraz na ustaleniu uzasadnionego okresu najmu.

W uchwale z dnia 17 listopada 2011r. (III CZP 5/11 OSNC 2012, Nr 3, poz. 28) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu uchwały wskazano również, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Sąd Najwyższy zauważył, iż nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu. Stanowisko to Sąd Rejonowy w całości podziela.

Oceny czy poniesienie określonych kosztów, związanych z najmem pojazdu zastępczego, mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać zawsze na podstawie konkretnych okoliczności sprawy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515, a także uzasadnienie uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012, nr 3, poz. 28).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci: zeznań świadka M. H., opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej, umowy najmu pojazdu zastępczego i faktury VAT za najem, wykazał jednoznacznie, że najem pojazdu w niniejszym przypadku był uzasadniony i doszło do powstania z tego tytułu długu. Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej stwierdził, że użytkowanie pojazdu M. (...) model V. o nr rej. (...) 8000 w uszkodzonym w skutek zdarzenia z 1 listopada 2019 roku stanie, stwarzałoby realne zagrożenie dla użytkownika pojazdu, jak i dla innych uczestników ruchu drogowego. W aktach sprawy znajduje się dokumentacja potwierdzająca, że pojazd poszkodowanej postawiony był do warsztatu naprawczego i poddany naprawie. Świadek M. H. zeznał, że samochód był mu potrzebny w życiu codziennym. Wszystko powyższe legło u podstaw zawarcia przez poszkodowaną umowy najmu pojazdu zastępczego, czego dowodem jest znajdująca się w aktach sprawy umowa najmu i faktura VAT.

W kwestii podważanej przez pozwanego stawki za najem ponad kwotę 130,38 zł brutto za dobę należy zaaprobować pogląd, że poszkodowany co do zasady ma możliwość wyboru dowolnej oferty spośród takich, w których stawka czynszu najmu pozwanego nie przekracza rażąco cen rynkowych (oferowanych na rynku lokalnym) i braku obowiązku poszukiwania oferty najtańszej. W orzecznictwie za ugruntowany należy uznać pogląd, zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego obejmuje ekonomicznie uzasadnione koszty likwidacji szkody, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, przy czym kosztami „ekonomicznie uzasadnionymi” są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez

poszkodowanego warsztat. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51) . Poszkodowany co do zasady nie ma bowiem obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi, ubezpieczyciel powinien zatem pokryć koszty stosowane przez wybrany przez poszkodowanego podmiot, niezależnie od tego, że mogą być one wyższe od cen przeciętnych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2002 r.. I CKN 1466/99, OSNC 2003, nr 5 poz. 64).

Wprawdzie cytowane wyżej orzeczenia dotyczą kosztów naprawy pojazdu, niemniej, w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, należy je również odnieść do cen stosowanych na lokalnym rynku przez wypożyczalnie samochodów zastępczych. Niewątpliwie, zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c., poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody, z drugiej zaś strony ciąży na nim obowiązek współpracy z ubezpieczycielem poprzez przeciwdziałanie zwiększeniu szkody i minimalizowanie jej skutków (art. 354 § 2 k.c.). Obowiązek ten nie może jednak, w ocenie Sądu Rejonowego, być w związku z tym poczytywany za równoznaczny z obligacją do poszukiwania najtańszej oferty najmu samochodu zastępczego. Przypisanie poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest bowiem możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystał on z usług droższych, np. w sytuacji, kiedy zostanie wykazane, że poszkodowany, znając podmiot wynajmujący pojazdy po cenach niższych, wynajął pojazd zastępczy tam, gdzie wynajmowano je drożej. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wygórowane (i to rażąco).

Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że do poinformowania poszkodowaną przez ubezpieczyciela o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem, w akceptowanej przez ubezpieczyciela stawce za dobę wynajmu, doszło w dniu 18 listopada 2019 roku (co potwierdza nagranie rozmowy znajdujące się w aktach szkody zapisanych na płycie CD k. 72), natomiast do zawarcia przez poszkodowaną umowy najmu pojazdu zastępczego z poprzednikiem prawnym powódki doszło w dniu 13 lutego 2020 roku.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał jednak, iż poszkodowana podjęła bezskuteczną próbę najmu pojazdu zastępczego od pozwanego ubezpieczyciela. Upoważniła powódkę do organizacji pojazdu zastępczego od pozwanego i do zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego ze wskazaną przez pozwanego wypożyczalnią. W tym celu współpracownik powódki skontaktował się z infolinią pozwanego i złożył zlecenie najmu pojazdu zastępczego. Otrzymał wówczas informację, że ze względu na wewnętrzne procedury, pojazd zastępczy nie może zostać zorganizowany i odebrany przez pełnomocnika, a jedynie bezpośrednio przez poszkodowanego. O zaistniałej sytuacji A. P. (2) poinformował poszkodowaną, która wobec tego kontynuowała umowę najmu z G. (...). Do dnia zakończenia umowy najmu zawartej z poprzednikiem prawnym powódki, ubezpieczyciel ani żadna współpracująca z nim wypożyczalnia nie skontaktowała się z poszkodowaną w sprawie najmu pojazdu zastępczego.

Ponadto, w ocenie Sądu Rejonowego, czynności podejmowane przez pozwanego na etapie likwidacji szkody nie spełniają w żadnym stopniu przesłanki wystosowania do poszkodowanego propozycji co do kwestii najmu zastępczego. Oświadczenie ubezpieczyciela nie musi wprawdzie zawierać wszystkich elementów ewentualnej umowy zawartej za jego pośrednictwem, musi natomiast wskazywać na pewne elementy, które pozwolą drugiej stronie podjąć określone działania celem minimalizacji szkody. Ubezpieczyciel powinien udowodnić, że propozycja ta określała warunki najmu pozwalające na podjęcie poszkodowanemu decyzji o skorzystaniu z niej. Tym samym nie jest wystarczające powołanie się na samą wysokość stawki, bez podania innych warunków interesujących poszkodowanego. Tymczasem, jak wynika z rozmowy telefonicznej poszkodowanej z pracownikiem pozwanego (przeprowadzonej w dniu 18 listopada 2019 roku) oraz z zeznań świadków A. P. (2) i M. H., poszkodowanego interesowały takie warunki jak: brak udziału własnego w szkodzie, brak limitu kilometrów, a przede wszystkim czas trwania umowy najmu przez cały okres naprawy pojazdu. Tymczasem we wspomnianej wyżej rozmowie z pracownikiem pozwanego poszkodowana uzyskała informację, że w oparciu o kosztorys naprawy znajdujący się w aktach szkody, pojazd zastępczy udostępniony zostałby jej tylko na 3 dni. Przesłuchany w charakterze świadka M.

H. zeznał, że ze strony pozwanego nikt nie kontaktował się z nim ze skonkretyzowaną ofertą najmu samochodu zastępczego. Powyższym dowodom, wobec braku dowodów przeciwnych, Sąd dał wiarę.

Reasumując, uznać należy, iż obowiązek współdziałania stron w zakresie dotyczącym likwidacji szkody związanej z najmem zastępczym, wymaga wyraźnej inicjatywy ze strony ubezpieczyciela, większej aktywności, niż aktywność sprowadzająca się do poinformowania o akceptowalnej stawce za najem, szczególnie w przypadku, gdy poszkodowany korzysta już w pojeździe zastępczego zaoferowanego przez inny podmiot.

Nie sposób pominąć, że we wspomnianej wyżej rozmowie telefonicznej pomiędzy poszkodowaną, a pracownikiem pozwanej, poszkodowana poinformowana została, że stawka najmu zweryfikowana zostanie do kwoty 129 zł netto (158,67 zł brutto) za dobę najmu, tymczasem decyzją z dnia 18 marca 2020 roku stawka ta została zweryfikowana do kwoty 106 zł netto (130,38 zł brutto).

Powołany w sprawie na wniosek stron biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że zastosowana przez powódkę stawka najmu przedmiotowego pojazdu zastępczego mieściła się w granicach dobowych stawek stosowanych na rynku lokalnym.

Wobec powyższych okoliczności, nie sposób zdaniem Sądu przypisać poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem i świadomego lub przez niedbalstwo skorzystania z usług droższych.

Odnosząc się natomiast do ustalenia uzasadnionego czasu trwania najmu pojazdu zastępczego, powołany w sprawie biegły sądowy stwierdził, że uzasadniony technologicznie oraz organizacyjnie czas trwania naprawy uszkodzeń w pojeździe marki M. (...) model V. o nr rej. (...) 8000 powstałych na skutek zdarzenia z dnia 1 listopada 2019 roku, wynosił 7 dni.

Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. W ocenie Sądu opinia biegłego M. M. (2) sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Jest rzetelna i logiczna. Ponadto, nie była ona kwestionowana przez strony.

Dowody przedstawione w niniejszej sprawie, tj.: umowa najmu pojazdu zastępczego, faktura VAT wraz z fakturą korygującą, umowę cesji i zeznania świadka M. H. – świadczą o tym, że w sprawie doszło do zaciągnięcia przez poszkodowanego zobowiązania i powstania długu z tytułu czynszu najmu pojazdu zastępczego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 817 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2 838,84 zł (7 dni x 442,80 zł = 3 099,60 zł – 260,76 zł = 2 838,84 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części.

Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty przedmiotowego odszkodowania w dniu 3 marca 2020 roku, dlatego żądanie pozwu zasądzenia odsetek od dnia następnego po upływie 30 dni od dnia doręczenia pozwanemu tego wezwania, zdaniem Sądu uznać należy za zasadne.

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wygranie sprawy przez powódkę w 86,5%. Koszty poniesione przez powódkę wyniosły łącznie 2 264,82 złotych, na co składają się: kwota 200 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 1 147,82 złotych tytułem kosztów wynagrodzenia biegłych sądowych i kwota 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Zatem 86,5% ze wskazanej wyżej kwoty

wynosi 1 959,06 zł. Natomiast koszty poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 917 złotych, na co składa się: kwota 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Pozwany wygrał sprawę w 13,5 %, stąd należna mu kwota wynosi 123,79 zł. Sąd dokonał kompensacji kosztów i powinien był zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 835,27 zł (1 959,06 zł – 123,79 zł), jednak na skutek omyłki rachunkowej zasądził 2 264,82 zł.